

Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvem jeg idag har fulgt med megen Opmærksomhed, og hvis Ord jeg til en vis Grad har glædet mig ved, navnlig den Finantspolitik, han har gjort sig til Talsmand for. Jeg finder den rigtig baade paa dette Punkt og paa hvilketomhelst andet Punkt, hvor der foreligger Sager af lignende Betskaffenhed. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i hans Betragtninger i saa Henseende; men jeg vil henstille til det høie Thing, om det finder, at det ærede Medlem er konsekvent hele Veien, hvad angaar god Finantspolitik i Almindelighed. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Studsmaal for. Saa snart vi komme til militære Spørgsmaal, saa er det noget helt Andet, saa varetager det ærede Medlem ikke Statskassens Interesser paa en saa smuk Maade som nu (Afbrydelse af Berg). Altsaa det ærede Medlem tilstaar, det er sandt (Berg: Paa ingen Maade). Det er altsaa en Misforstaaelse. Nu, det havde glædet mig, hvis at det ærede Medlem selv indrømmede det. Jeg er imidlertid bange for, at Rjendsgjerninger komme til at foreligge, saa at vi komme til at søle det. Men naar jeg faar lige overfor en Finantspolitik af den Art, saa tager jeg under alvorlig Overveelse, hvad jeg skal vælge. Med andre Ord, naar jeg har Valget mellem to Under, saa vælger jeg det mindste. Da det nu lader til, at man har meget ondt af de Penge, som findes i Statskassen, saa at man ikke veed, hvad man skal finde paa for at blive af med dem — ifjor fandt man paa at bevilge store Summer til Kanoner, og det skulde ikke forundre mig, om man nu, inden man blev færdig med Finantsløven, jeg vil ikke tale om Hærløven, skulde komme til et lignende Resultat — saa vil jeg sige: Da jeg kjender af Erfaring, hvad der kan ske, saa vil jeg være med til itide at tage mine Forholdsregler, og jeg gaar derfor med til at kjøbe disse Vaner, ikke fordi jeg tror, det er fordelagtigt for Statskassen, men fordi jeg af to Under vælger det mindste. Man begynder jo nu aabent og uforbeholdent at sige, hvorfor man gjør det og det, og jeg vil da sige, at jeg gjør det af den nævnte Grund. Iøvrigt skal jeg, som sagt, indrømme det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds, at hans Finantspolitik er fuldstændig rigtig. Jeg kunde kun ønske, at han var lige saa konsekvent paa andre Punkter i hele vor politiske Udvikling, saa vilde jeg oftere kunne følge det ærede Medlem, end jeg desværre hidtil har været istand til. Jeg stemmer altsaa imod den forelaaede Dagsorden.

Berg: Det glæder mig, at de ærede Forslagsstillere paa deres Bei have faaet to ærede Medlemmer til at støtte dem i deres Sags videre Fremme, nemlig de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgshøj) og Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Det ærede Medlem for Svend-

borg Amts 5te Valgkreds vil rimeligvis ved den Stilling, han har tilkendegivet at indtage, besørge denne Sag videre forhandlet, og jeg kan ønske Forslagsstillerne tillykke med denne Bending; thi foruden dem, der ville have Sagen forhandlet og fremmet, hvortil mærkelig nok hører det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, og dem, der helst ønske den pure negtet, gives der her i Thinget Andre, og formentlig ikke saa, som ville hævde Betimeligheden og ikke affjære sig fra, at denne Sag til en senere Tid kan komme frem igjen, saa kunne vi tage Sagen op paany og maasse expedere den paa lignende Maade, hvis Tidspunktet ikke synes passende. Men disse Andre har det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds ved sin Bending af Sagen faaet til at stemme for Overgang til 2den Behandling. Det ærede Medlem vil stemme imod Dagsordenen og tillige imod Overgangen til 2den Behandling; men der er en anden Del udenfor Forslagsstillerne, der vil stemme for Overgangen, og saaledes er altsaa Stemningen delt. Sin Hensigt har det ærede Medlem ikke naaet. Den er efter min Mening ikke fint hørende nok ligeoverfor Situationen her i Thinget. Det ærede Medlem maa tage feil, naar han tror, der er Inkonsekvents mellem Dagsordenen og mine Udtalelser. Jeg har netop i min Dagsorden betonet Betimeligheden som et Moment, der maatte kunne samle Flertallet, selv om man iøvrigt ikke vilde slutte sig til mine Udtalelser. Med Hensyn til min ærede Kollega lige heroverfor (Kjær) skal jeg bemærke, at han vist sammenblander to Ting, nemlig Statens og Statskassens Interesser. Nu vil det ærede Medlem stemme for Kjøbet af disse Vaner, forære de Private, hvad der nu her er Tale om, og saa mener det ærede Medlem at slippe for at bevilge paa det militære Omraade; thi naar Pengene ere brugte, kan man ingen bruge, hvor ingen er. Maasse det ærede Medlem ved sin Politik naaer baade det mindste Onde og det største Onde, idet han ved sin Logik forvejler Statens og Statskassens Interesser. Men der gives jo Tilfælde, hvor Statens Interesse staar høiere end Statskassens, og hvor Statens Interesse kræver det, der viger Statskassens Interesse. Kræver Statens Interesse, at dette Lovforslag fremmes, saa viger Statskassens Interesse, og kræver Statens Interesse en Ordning af vort Forsvarsvæsen, der gjør større Krav til Statskassen, saa viger Statskassens Interesser for Statens. Det er denne forskjellige Betragtning af Statens og Statskassens Interesse, som giver den forskjellige Opfattelse i dette Spørgsmaal, men det er ikke den i og for sig forskjellige Opfattelse af at værne om Statskassen. Det tror jeg, det ærede Medlem maa være enig med mig i, at det maa vi stille ad. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem gennem sin Logik faar det mindste Onde, og det største Onde undgaar han ikke, idet Staten kræver Sit